

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4654/13

לפני: כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם

המערער: מאלק חילס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין מיום 4.12.2012 ועל גזר הדין מיום 16.5.2013 בתפ"ח 1161/08 שניתנו בבית המשפט המחוזי בבאר שבע על-ידי סגנית הנשיא ר' יפה-כ"ץ והשופטים א' ואגו וי' צלקובניק

תאריך הישיבה: כ"א בתמוז התשע"ה (8.7.2015)

בשם המערער: עו"ד מוחמד ג'בארין

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוויצר

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. על הפרק – עונשו של טרוריסט בגין שיגור טיל מאיזור סג'עיה אל שטח מדינת ישראל, נסיונות נוספים לעשות כן, ירי מנשק, ועוד מרעין בישין.

העבירות

2. המערער הורשע על-פי הודאתו בחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ב-

3 עבירות של קשירת קשר לפשע (רצח), וב-3 עבירות נשק (נשיאת נשק ותחמושת). גם

בשאר עובדותיו של כתב האישום (המתוקן) הודה המערער, אלא שב"כ הצדדים נחלקו בשאלה אם העובדות מבססות הרשעה גם ב-2 עבירות של נסיון לרצח. על סמך סיכומיהם הכריע בית המשפט המחוזי את הדין, והרשיע את המערער בנוסף לעבירות הנ"ל שבביצוען הודה, גם ב-2 עבירות של נסיון לרצח. על הרשעה זו ועל גזר הדין הגיש המערער את ערעורו. בעקבות הערותינו במהלך הדיון בערעור, חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין, ומיקד את טענותיו בערעור על גזר הדין.

המעשים

3. על-פי האישום הראשון, בשלהי שנת 2006 חבר המערער לגדודי עז א-דין אלקסאם, זרוע צבאית של החמא"ס, שהוא ארגון טרוריסטי. כשנודע למערער על כניסת כוחות צה"ל לאזור סג'עיה, סיכם עם פעילי חמא"ס נוספים להתעמת עם חיילי צה"ל ולגרום למותם. חבורת פעילי החמא"ס, בכללם המערער, יצאה לאזור המזרחי בסג'עיה כשכל אחד מבני החבורה חמוש ברוס"ר קלאצ'ניקוב. בהגיעם למקום ראו שכוחות צה"ל אינם. המערער ירה 7 כדורים באוויר כדי למנוע את כניסת כוחות צה"ל.

4. על-פי האישום השני, במהלך שנת 2007, קשר המערער קשר עם פעיל חמא"ס אחר לרכוש טיל מאת פעיל בחטיבות אל נאצר צלאח א-דין, הזרוע הצבאית של ועדות ההתנגדות העממית, בכוונה לפגוע בבטחון מדינת ישראל. השניים עשו כן, ורכשו תמורת 300 ₪ טיל באורך של כחצי מטר ועליו כתובית החטיבות. את הטיל איחסן המערער בביתו, ולמחרת קשר קשר עם פעילי חמא"ס ופעיל החטיבות לשיגור הטיל לעבר תחומי מדינת ישראל, כדי לגרום למות תושבי המדינה ולפגוע בבטחונה. בני החבורה יצאו לאזור המזרחי בסג'עיה, הציבו את הטיל כשהוא מכוון לשטח מדינת ישראל, מתחו ממנו חוט חשמל באורך של כ-20 מטר, אליו חוברו סוללות ששימשו כמתג הפעלה, וניסו לשגר את הטיל. עקב תקלה, השיגור כשל. כעבור שבוע שב המערער וקשר קשר עם פעיל הגדודים לשיגור טיל, לקח ממנו טיל, קטן מקודמו, כדי לשגרו לתחומי מדינת ישראל ולגרום למותם של תושבי המדינה. דא עקא, ראש הנפץ לא היה תקין והמערער העבירו לאחר, כדי שיחליף את ראש הנפץ, וכך נעשה. סמוך לאחר מכן יצאו המערער ופעילי חמא"ס נוספים במכוניתו של המערער לאזור המזרחי בסג'עיה, סמוך לנחל עוז. בהגיעם, ירדו שלושה ממכוניתו של המערער, הוציאו את הטיל, והמערער עזב את המקום. השלושה שיגרו את הטיל בהצלחה לכיוון שטח מדינת ישראל, כדי לגרום למותם של תושבי המדינה.

5. על-פי האישום השלישי, בתחילת שנת 2007 נודע למערער על כניסת כוחות צה"ל לאזור סג'עיה, ובעקבות זאת קשר קשר עם פעילי חמא"ס נוספים להתעמת עם

כוחות צה"ל ולגרום למותם של חיילים. הקושרים יצאו בשני כלי רכב, אחד מהם של המערער, כשהם נושאים אפודים וחמושים ברובי קלאצ'ניקוב, מקלע 250 מ"מ ו-4 פצצות מרגמה, לאיזור שבו תכננו להתעמת עם כוחות צה"ל. בהגיעם לאזור מסגד אל תאופיק ירדו מכלי הרכב. המערער ואחד האחרים, בלבוש אזרחי, חצו את הכביש. סמוך לאחר מכן ניסה עוד אחד מבני החבורה, בלבוש צבאי, לחצות את הכביש, והוא נורה מפגז טנק של צה"ל, מת, ובכך סוכל המשך התכנית.

עיקרי גזר הדין

6. בית המשפט המחוזי הפנה בגזר הדין להלכה הפסוקה בדבר החומרה הרבה הנודעת לביצוע מעשי-עבירה נגד בטחון המדינה, אשר תכליתם זריעת טרור, הרס וקטל. נדרשת ענישה מחמירה ומרתיעה לצורך סיכול ומניעה במבט צופה פני עתיד. אין צורך בהצלחת המעשים בפועל, נוכח פוטנציאל הפגיעה. בטחון הציבור מחייב מתן משקל פחות לנסיבותיהם האישיות של מבצעי פעולות טרור, גם לגילם הצעיר. מתחם הענישה בגין העבירות שבאישום הראשון נקבע בין 5 ל-10 שנות מאסר; מתחם הענישה לגבי האישום השני נקבע בין 10 ל-15 שנות מאסר, ומתחם דומה נקבע לגבי האישום השלישי. בית המשפט המחוזי ציין כי המערער פעל באופן נמרץ ונחוש, במספר הזדמנויות, תוך נסיון להתגבר על מכשלות טכניות, ובשיתוף פעולה "בין ארגוני", לצורך שיגור טיל לעבר ישראל. המערער אמנם לא נכח ברגע השיגור של הטיל השני, אך הודה בכך שהכשיר את הקרקע לשיגור הטיל, היה בין הקושרים לביצוע רצח באמצעות הטיל, ועשה עוד כהנה וכהנה פעולות לצורך ההשלמה המוצלחת של שיגור הטיל הנוסף. ניכרה אצל הנאשם גמירות דעתו לפגיעה קטלנית בחיילים בצוותא חדא עם חברי החוליה. בית המשפט המחוזי ציין כי המערער הוא אדם צעיר, שהחל את חייו הבוגרים בביצועם של מעשי העבירה הנ"ל. יהיה עליו לרצות מאסר ממושך תוך ניתוק מבני משפחתו ומילדו והדברים אינם פשוטים. בית המשפט המחוזי התחשב בכך שהמעשים בוצעו בתוך פרק זמן של כשנה, וכי הנאשם נעצר למעלה משנה לאחר שחדל ממעשיו. גם בהודאתו התחשב בית המשפט, ובשים לב לרמת הענישה במקרים אחרים, השית עליו כאמור עונש של 20 שנות מאסר.

עיקרי הטענות בערעור

7. ב"כ המערער טען על כך שפעילותו של המערער הסתכמה בפרק זמן של שנה, מגיל 18 עד גיל 19. לאחר מכן נפטר אחיו, המערער נישא לאשתו של אחיו, ובעת שהייתו בכלא נולד לו בן. משהקים משפחה, עזב המערער את הפעילות עם ארגוני הטרור, ולבסוף נרדף על-ידי החמא"ס. המערער בא למחסום ארז והסגיר את עצמו. ב"כ המערער הדגיש כי עוד לפני מעצרו חזר המערער לחיות כאדם נורמטיבי, לקח

אחריות על משפחת אחיו, וזהו נתון שצריך היה להילקח בחשבון. בהיותו תושב עזה, ומחמת חומרת העבירות, לא יזכה המערער לניכוי שליש מתקופת המאסר. הטילים שמדובר בהם בכתב האישום, אינם תקינים, ואין ראיה שנורו לישראל. חלק מן הפעילות היתה הגנתית. המערער לא חצה את הגבול לישראל. המערער הצטער, הביע חרטה וביקש רחמים.

8. מנגד טען ב"כ המשיבה, כי העונש הולם, כי הוא עולה בקנה אחד עם הענישה המקובלת בכגון דא, וכי הוטלו במקרים דומים גם עונשים חמורים יותר. אין מדובר במעידה חד-פעמית, והמגמה היתה ברורה – להרוג חיילי צה"ל. הטיל שנורה לשטח מדינת ישראל נועד להרוג את תושביה. לדברי ב"כ המשיבה, אין מקום להתערב בעונש ולשנותו.

דיון והכרעה

9. 20 שנות מאסר (החל מיום מעצרו 2.8.2008) הושתו על המערער – איש צעיר, בעל משפחה – ולבטח זוהי תקופה ארוכה וקשה מאחורי סורג ובריח. במיוחד כך לתושב עזה, בהעדר ביקור של בני המשפחה. ברם, בית המשפט המחוזי לא התעלם מן הנסיבות האישיות, אף כי נתן להם – כמצוות הפסיקה – משקל מוגבל. הבכורה חייבת להינתן לאינטרס הציבורי. זהו כורח המציאות, להכביד את העול, ולהעניש בחומרה רבה מי שביצע מעשים כגון דא, שיגור טיל לעבר מדינת ישראל ופעילות טרוריסטית נוספת. אין צורך לתאר את הקטל ואת ההרס שצופנים בחובם טילים המשוגרים לישראל, פגיעות בנפש וברכוש, וזריעת פחד ובהלה. שיקולים ששקל בית המשפט המחוזי הם נכוחים, מאוזנים וצודקים. גזר הדין חייב לשקף גמול הולם, שאט נפש, הרתעה, ובעיקר – קדושת החיים.

10. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ' באב התשע"ה (5.8.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט